YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 1997 *

Asiassa T-25/96,

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen, Saksan oikeuden mukaan perustettu oikeustoimikelpoisuutta vailla oleva yhdistys, kotipaikka Bonn, jäseninään seuraavat Saksan oikeuden mukaan perustetut yhtiöt:

— **Aero Lloyd Flugreisen GmbH & Co. Luftverkehrs-KG,** kotipaikka Oberursel (Saksa),

— **Air Berlin GmbH & Co. Luftverkehrs KG,** kotipaikka Berliini,

— **Condor Flugdienst GmbH,** kotipaikka Kelsterbach (Saksa),

— **Germania Fluggesellschaft mbH,** kotipaikka Berliini,

— **Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH,** kotipaikka Langenhagen (Saksa),

— **LTU Lufttransport Unternehmen GmbH & Co. KG,** kotipaikka Düsseldorf (Saksa),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ja

Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Langenhagen, esiintyen omissa nimissään,

edustajinaan asianajajat Gerrit Schohe ja Philipp von Dietze, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Baden, 24 rue Marie-Adelaïde,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen osaston virkamiehet Anders Jessen ja Paul Nemitz, joita avustaa asianajaja Georg M. Berrisch, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat kumoamaan saksalaisille yhtiöille poistoina myönnettävästä verotustuesta 29 päivänä marraskuuta 1995 tehdyn komission päätöksen C (95) 3319 lopull.,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Komissio teki 29.11.1995 päätöksen C (95) 3319 lopull., saksalaisille yhtiöille poistoina myönnettävästä verotustuesta (jäljempänä riidanalainen päätös).

2 Tämän päätöksen 1 artiklassa määrättiin, että *Einkommensteuerdurchführungsverordnung*in (tuloverolain soveltamista koskeva asetus, jäljempänä EStDV), jossa otetaan käyttöön poikkeuksellinen ilma-aluksille myönnetty poistomenetelmä, 82 f säännösten voimassaolon jatkaminen 1.1.1995 ja 31.12.1999 väliseksi ajaksi on valtion tuki, joka EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisesti ei sovellu yhteismarkkinoille. Päätöksen 2 artiklassa Saksan liittotasavalta velvoitettiin poistamaan tämä tukitoimenpide 1.1.1995 lukien.

3 Kantajat ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.2.1996 jättämällään kanteella vaatineet riidanalaisen päätöksen kumoamista ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kantajat väittivät erityisesti, että tämä päätös oli puutteellisesti perusteltu ja että sillä tästä syystä rikottiin perustamissopimuksen 190 artiklaa.

4 Komissio teki 13.3.1996 päätöksen 96/396/EY saksalaisille lentoyhtiöille poistoina myönnettävästä verotustuesta (EYVL L 146, s. 42, jäljempänä päätös 96/369/EY).

5 Tämän päätöksen viimeisessä perustelukappaleessa todetaan, että "olisi peruutettava samasta asiasta — — tehty [riidanalainen] päätös, josta Saksan viranomaisille ilmoitettiin 15 päivänä joulukuuta 1995, koska kyseisen päätöksen saksankielinen toisinto, joka periaatteessa on samanlainen kuin tämä päätös, sisälsi useita muodollisia virheitä". Päätöksen 5 artiklassa säädetään, että "peruutetaan — — [riidanalainen] päätös". Muilta osin tämä päätösosa on sisällöltään samanlainen kuin riidanalaisen päätöksen päätösosa.

6 Samat kantajat ovat 31.5.1996 nostaneet myös päätöksen 96/369/EY kumoamista koskevan kanteen (asia T-86/96).

7 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.4.1996 jättämässään kirjeessä vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että lausunnon antaminen nyt esillä olevassa asiassa raukeaa. Komissio väittää, että kanteesta on tullut perusteeton, sillä riidanalainen päätös on kanteen nostamisen jälkeen kumottu päätöksellä 96/369/EY.

8 Kantajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.5.1996 jättämässään asiakirjassa vastustaneet komission vaatimusta.

9 Kantajat väittävät pääasiallisesti, että kanteesta ei ole tullut perusteetonta. Päätöksellä 96/369/EY ei näet voitu pätevästi korvata riidanalaista päätöstä. Kantajien mukaan päätös 96/369/EY on sisällöltään täysin samanlainen kuin riidanalainen päätös, ja tästä seuraa, että sillä vain vahvistetaan aikaisempi päätös ilman, että sillä sellaisenaan olisi minkäänlaista oikeusvaikutusta. Päätöksen 96/369/EY antamisella pyrittiin vain jälkikäteen korjaamaan riidanalaisen päätöksen perusteluissa olleet

puutteellisuudet ja tästä syystä tällä ensin mainitulla päätöksellä selvästi rikottiin perustamissopimuksen 190 artiklaa. Kantajien mukaan tämä lainvastaisuus aiheutti päätöksen 96/369/EY pätemättömyyden.

10 Kantajat huomauttavat toissijaisesti, että, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin katsoisi kanteesta tulleen perusteettoman, komissio ei voi vaatia lausunnon antamisen raukeamista, jonka se on itse aiheuttanut. Lausunnon antamisen raukeamista koskevalla vaatimuksella pyritään muutoinkin vain vähentämään nyt esillä olevan kanteen menestymismahdollisuuksia ja näin ollen kantajien oikeusturvaa. Joka tapauksessa kantajat vaativat, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komission 9.4.1996 päivätty kirje on sellainen muu oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka, joka on syytä ratkaista aloittamatta suullista käsittelyä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

12 Kantajat ovat kanteessaan vaatineet riidanalaisen päätöksen kumoamista. Tämä päätös on kuitenkin nimenomaisesti peruutettu kanteen nostamisen jälkeen tehdyllä päätöksellä 96/369/EY. Tästä seuraa, ettei riidanalaista päätöstä enää ole olemassa.

13 Tältä osin on syytä täsmentää, että koska päätöksellä 96/369/EY kumotaan ja korvataan riidanalainen päätös, sillä ei vain vahvisteta tätä, vaan se on uusi toimenpide, joka voi tuottaa oikeusvaikutuksia.

14 Sen perustelun osalta, jonka mukaan päätös 96/369 on pätemätön, todetaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei nyt esillä olevassa asiassa ole tutkia sellaisia tämän päätöksen lainvastaisuutta koskevia väitteitä, joihin kantajat

voivat tarvittaessa vedota asiassa T-86/96 vireillä olevan kanteensa tueksi (ks. asia T-22/96, Langdon v. komissio, määräys 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-1009, 13 kohta).

15 Väite, jonka mukaan lausunnon antamisen raukeamista koskevalla vaatimuksella pyritään vain vähentämään nyt esillä olevan kanteen menestymismahdollisuuksia ja näin ollen kantajien oikeusturvaa, on myös hylättävä.

16 On totta, että kumoamiskanteen nostaneella kantajalla voi edelleen olla intressi saada oikeudenkäyntimenettelyn aikana peruutettu toimenpide kumotuksi, jos tämän toimenpiteen kumoamisesta sinänsä voi aiheutua oikeudellisia seurauksia (ks. yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 59—62 kohta; yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 46—48 kohta ja a contrario asia C-123/92, Lezzi Pietro v. komissio, määräys 8.3.1993, Kok. 1993, s. I-809, 8 kohta sekä em. asia Langdon v. komissio, määräyksen 11 ja 12 kohta).

17 Toimielimen, jonka toimenpide kumotaan, on perustamissopimuksen 176 artiklan perusteella toteutettava tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Nämä toimenpiteet eivät aiheuta sitä, että säädös, päätös tai muu toimenpide lakkaa sellaisenaan olemasta voimassa yhteisön oikeusjärjestyksessä, koska tämä voimassaolo on päättynyt jo tuomioistuimen antaman kumoamistuomion perusteella. Toimielimen toteuttamilla täytäntöönpanotoimenpiteillä pyritään pikemminkin poistamaan kumoamistuomiolla todettujen lainvastaisuuksien vaikutukset. Näin ollen kyseinen toimielin voi joutua palauttamaan ennalleen kantajan tilanteen taikka välttämään samanlaisen toimenpiteen toteuttamista (em. asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 60 kohta).

18 Kantajat eivät nyt esillä olevassa asiassa ole kuitenkaan esittäneet yhtään sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että niillä olisi edelleen, riidanalaisen päätöksen peruuttamisesta huolimatta, tämän päätöksen kumoamista koskeva intressi.

19 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajien kanteella ollut tavoite hävittää riidanalainen päätös yhteisön oikeusjärjestyksestä on toteutunut, koska riidanalainen päätös on peruutettu päätöksellä 96/369/EY.

20 Tästä seuraa, että nyt esillä olevasta kanteesta on tullut perusteeton ja että lausunnon antaminen asiasta raukeaa.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että väite, jonka mukaan komissio on itse aiheuttanut lausunnon antamisen raukeamisen, liittyy oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevaan kysymykseen.

Oikeudenkäyntikulut

22 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

23 On kiistatonta, että komission päätös 96/369/EY, jolla peruutettiin aikaisemmin tehty riidanalainen päätös, tehtiin nyt esillä olevan kanteen nostamisen jälkeen. Päätöksen 96/369/EY viimeisestä perustelukappaleesta käy ilmi, että komissio päätti peruuttaa ja korvata riidanalaisen päätöksen sillä perusteella, että tämän päätöksen saksankielinen toisinto, joka periaatteessa oli samanlainen kuin päätös 96/369/EY, sisälsi useita muodollisia virheitä.

24 Tämän vuoksi komission on korvattava kaikki oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Lausunnon antaminen asiasta raukeaa.

2) Komissio velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 1997.

H. Jung

kirjaaja

K. Lenaerts

laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja